

Goed Nieuwsbrief

Nr. 56

april 2017

De Goed Nieuwsbrief is een uitgave van Roelof Tichelaar en heeft als doelstelling:

- de verspreiding van christelijke spiritualiteit
- het informeren over geestelijke hulpverlening en weerbaarheid
- het aankondigen van nieuwe ontwikkelingen, lezingen en boeken

Voor meer informatie op internet: www.roeloftichelaar.nl en www.weerbaarheidstrainer.nl

Heeft u deze Goed Nieuwsbrief van iemand anders doorgestuurd gekregen en wilt u deze in de toekomst ook zelf ontvangen, of stelt u de ontvangst niet op prijs, stuurt u dan een email naar: info@roeloftichelaar.nl.

U kunt ook schrijven naar: Schutstraat 112, 7901 EH Hoogeveen.

Het overnemen van de inhoud mag, maar dan graag met bronvermelding.

Kent u mensen die mogelijk geïnteresseerd zijn in deze Goed Nieuwsbrief, stuurt u hem gerust door!

De Goed Nieuwsbrief is en blijft natuurlijk gratis. Een vrijwillige donatie is echter van harte welkom.

Dat kan op bankrekeningnummer (IBAN:;) NL28INGB0749790989 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. R. Tichelaar te Hoogeveen, onder vermelding van 'gift'.

Inhoud:

Beste mensen	2
Een nieuw begin	3
Inspiratie	6
Gebed	6

Beste mensen

De christelijke jaarfeesten nodigen ons telkens weer uit om bij de innerlijke, spirituele betekenis ervan stil te staan. Wat wil het ons persoonlijk zeggen en hoe kunnen we dit praktisch toepassen in ons leven van vandaag?

Binnenkort is het weer Pasen. Op Goede Vrijdag is Jezus gekruisigd en met Pasen wordt Zijn opstanding gevierd.

Pasen is echter een feest dat al veel ouder is. Het stamt uit de joodse traditie en heet oorspronkelijk 'Pesach'. Daarmee gedenken de joden de uittocht uit Egypte, de bevrijding van de Egyptische slavernij, onder leiding van Mozes.

Ook wij mogen met Pasen stilstaan bij de bevrijding uit onze eigen slavernij: de slavernij die het ego ons oplegt en die zich onder andere kan uiten in verslavende gewoonten en denkwijzen.

Niet voor niets is Pasen gekoppeld aan de lente. We vieren het op de eerste zondag (en maandag) na de eerste volle maan na het aanbreken van de lente. De lente doet ons stilstaan bij een nieuw begin.

De kruisiging en wederopstanding zegt ook iets over de nieuwe identiteit die we aannemen: het oude laten we los en het nieuwe verrijst in ons.

Daarover gaat het artikel in deze Goed Nieuwsbrief.

Momenteel werk ik aan een nieuw boek, genaamd: 'Spiritueel christen zijn - wat is dat?' Dit wordt een eenvoudig boekje, waarin de oorspronkelijke verbinding tussen christen zijn en spiritualiteit zichtbaar en voelbaar is.

In dit boekje beschrijf ik onder andere de facetten van bewustwording die we tijdens ons aardse leven kunnen tegenkomen, maar ook ga ik in op de spirituele betekenis van de christelijke feestdagen en op het spreken van God in ons.

Verder in dit nummer ook weer een geïnspireerde boodschap en een gebed ter afsluiting.

Ik wens u veel leesplezier, inspiratie en fijne Paasdagen toe.

Roelof Tichelaar

Een nieuw begin

De opstanding van ons nieuwe ik wil niets anders zeggen dan dat we ons met dat nieuwe ik identificeren, ons ermee vereenzelvigen. Daarom is de opstanding van het nieuwe ik, ook wel de nieuwe mens genoemd, een kwestie van geloof en bewustzijn.

Ons oude ik, de oude mens, is in Christus gestorven om ons in onze nieuwe, verlostte staat van Zijn met Hem te laten verrijzen. Er is geestelijk gezien sprake van een nieuw begin. We zijn opgenomen in Zijn wezen en die redding is volkomen. Deze verlostte staat van Zijn is ook onze oorspronkelijk staat van bewustzijn. Zo zijn we in de hemel geschapen. De goddelijke Geest was een vanzelfsprekende aanwezigheid in onze bewustzijnskern. Maar ooit hebben we die toestand uit het oog verloren en nu worden we op aarde geroepen het verlorene weer terug te vinden.

De geboorte van de heilige Geest in ons schenkt ons die oorspronkelijke identiteit weer terug. Daar hoeven we niet voor te presteren; we hoeven dit alleen maar bewust te zijn en toe te laten. Dan beginnen we iets van God in ons te ervaren. Het is een onvoorwaardelijk Zijn dat in ons opengaat, hoewel dit - zolang we op aarde leven - altijd min of meer overschaduwde zal zijn door ons stoffelijk lichaam

en de beperkingen die daarmee verbonden zijn. Het zijn vaak onze menselijke gedachten die ons hier telkens weer van af proberen te leiden; een poging van ons oude ik om zichzelf nieuw leven in te blazen en zichzelf in stand te houden. Bijvoorbeeld door onszelf te beschuldigen en vast te houden aan die schuld of door onszelf voor te houden dat we eerst een goed en zuiver mens moeten zijn om dit te verdienen.

Onze geest is het zintuig waarmee we God kunnen ervaren, omdat onze geest van oorsprong een deel van God is. Daarom kan de geest de waarheid intuïtief herkennen. Onze geest weet intuïtief dat Gods heiligheid ontzagwekkend is, maar weet ook dat we redding nodig hebben. De dagelijkse ervaring leert ons dit. Want wie kan van zichzelf zeggen dat hij heilig is?

Soms kan die vrede van het goddelijk Zijn zich zomaar in ons openbaren en hebben we er geen woorden voor.

Er zijn echter ook andere momenten. Dan ervaren we onrust en disharmonie.

Misschien gaan we dan op zoek naar uiterlijke prikkels die ons afleiden of ontwikkelen we een verslaving om maar niet te hoeven voelen wat zich in ons aandient. We vluchten weg bij de nare gevoelens die we ervaren.

Die nare gevoelens komen meestal voort uit de ervaringen die - vaak verborgen voor ons dagbewustzijn - in ons onderbewustzijn liggen opgeslagen. Vergelijk het met een computer waarop verborgen bestanden met allerlei informatie opgeslagen zijn. Tussen al die informatie zitten ook pijnervaringen die in de vorm van energie in ons zielenlichaam zitten verankerd. Deze pijnenergie kan ons beïnvloeden.

Zolang we ons dit niet bewust zijn, gebeurt dat vanuit het onbewuste.

Dan begrijpen we niet waar dat nare gevoel opeens vandaan komt.

Ook kan de pijnenergie aangeraakt worden door invloeden van buitenaf. Iemand maakt bijvoorbeeld een opmerking waar je bovenmatig verdrietig, depressief of agressief op reageert. Dan is het niet de opmerking van die ander die hier verantwoordelijk voor is, maar de pijn die al in de vorm van een energie in je aanwezig was.

Deze pijn willen we liever niet voelen en daarom zijn we instinctief geneigd weg te gaan bij die pijn. Ik noem dit 'pijn', maar het kan zich ook manifesteren in een gevoel van leegte of onbehagen. Een leegte die we bijvoorbeeld proberen op te vullen met allerlei surrogaatmiddelen, waar we vervolgens verslaafd aan kunnen raken.

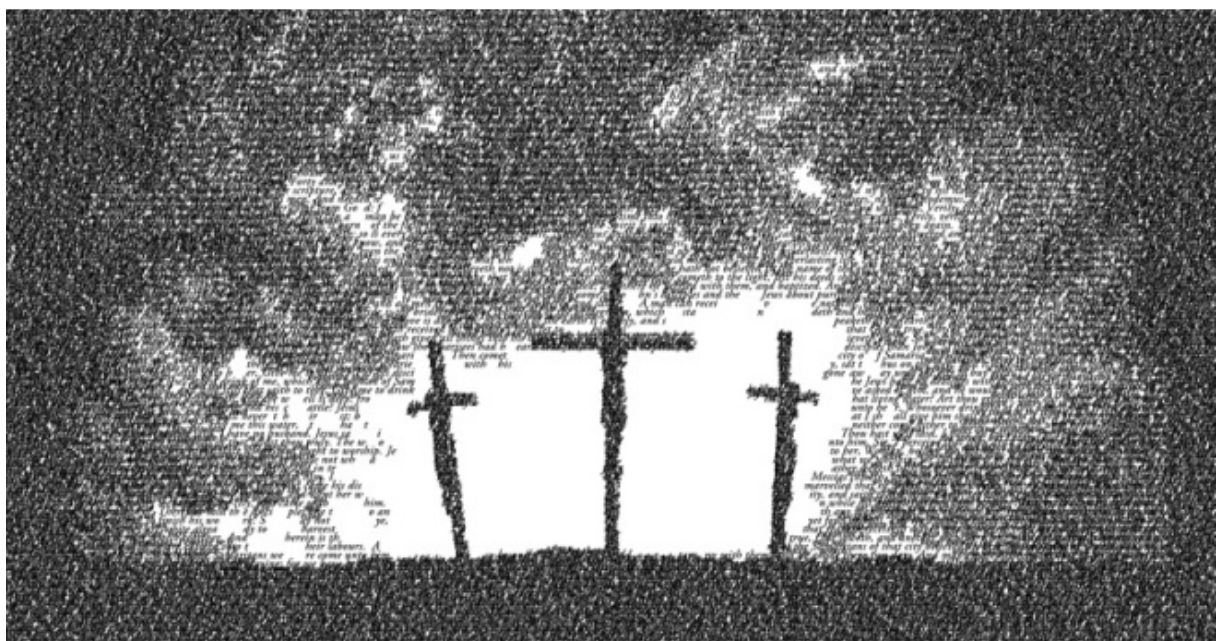
Door je bewust te worden van de onderliggende pijn, kun je leren ernaar te kijken en het heel bewust te voelen. Je vlucht er dan niet langer bij weg, maar beweegt er met je aandacht naar toe. Je maakt contact met dat lege, nare gevoel en kijkt er zonder oordeel naar en laat het er zijn. Heel bewust.

Dan zul je tot de ontdekking komen dat jij niet dat gevoel bent, maar dat je het in je energielichaam meedraagt. Jij bent meer dan dat.

Hetzelfde geldt voor gedachten die opkomen en die je somber, depressief, boos, opstandig of angstig maken: leer ernaar te kijken en laat ze er maar even zijn.

Zo ga je een afstand ontdekken tussen jezelf als waarnemer en datgene wat je waarneemt op dat moment. Om er vervolgens achter te komen dat dit is als het zitten op een golf. Je blijft rustig zitten op die golf en je weet: op een gegeven moment rolt die golf uit en wordt het water weer glad. Dan is de rust teruggekeerd.

In het centrum van je diepste zelf, je geest waarmee je dat gevoel, die pijn of gedachten waarneemt, is de heilige Geest aanwezig, dat goddelijk Zijn waarin het fundamenteel goed is en waarin je mag rusten. Een Zijn dat je denken en je pijn overstijgt en waar je met heel je aandacht naartoe kunt gaan. Dit is het Zijn waarin je volkomen vernieuwd bent, de stille ruimte waar God tot je kan spreken. En door daar met je aandacht naar toe te gaan, laat je die oude last los. Dit is de ruimte waarin alles is vergeven, waar alles is volbracht.

Dat waren ook Jezus' worden aan het kruis, vlak voordat Hij stierf: 'Het is volbracht!' In de Griekse tekst staat daar 'tetelestai', wat ook betekent: 'Het is betaald!'

Alle lasten die je zelf op je hebt genomen of die door anderen op je gelegd zijn, kun je daar loslaten. Daar is voor betaald en daarmee heeft Jezus de wet van oorzaak en gevolg (ook wel 'de wet van karma' genoemd) vervuld.

Het is dit goddelijk Zijn dat dankzij Jezus weer volledig toegankelijk voor ons is geworden en waar we ons met ons bewustzijn op mogen focussen.

Focus is belangrijk, want alles waar we aandacht aan schenken, wordt groter in ons leven. Ons verzet tegen dat wat is, zal de pijn alleen maar erger laten zijn.

Verzet ergens tegen is een vorm van negatieve aandacht. Waar het om gaat is er vanuit dat hogere Zijn naar leren kijken: ons verleden, de wonden die we onderweg hebben opgelopen, het onrecht dat ons is aangedaan, de dingen die we fout hebben gedaan, enzovoort. Dat zijn de lasten van de oude mens die we mogen loslaten om vrij te zijn in de heilige Geest.

Lukt het mij om hier onder alle omstandigheden in te blijven rusten? Absoluut niet. Daaruit blijkt dat ik maar een beperkt en onvolmaakt mens ben die redding nodig heeft en het is belangrijk dat te erkennen.

Als ik eerlijk naar mezelf kijk, zie ik dat ik verre van volmaakt ben en dat het me soms ook niet lukt om die focus op Gods Geest in mijn hart vast te houden.

Het lukt op eigen kracht niet.

Maar de momenten dát het lukt brengen vrede en rust. En als mij dit maar voor tien procent lukt, heb ik tien procent meer vrede. Daarom gaat het erom alert te zijn, zodat we ons zo min mogelijk laten afleiden door al die factoren die er eigenlijk niet toe doen.

Zolang we op aarde zijn, zullen we de honderd procent niet bereiken en dat hoeft ook niet. Dat komt wel als we de hemel binnengaan, nadat we ons stoffelijk lichaam hebben losgelaten.

Ook de stoffelijke dood is weer een nieuw begin, een nieuwe geboorte.

En ook daar mogen we in het goddelijk Zijn rusten, maar dan volmaakt en eindeloos. Onze aankomst in die wereld is door Jezus veiliggesteld.

Onderweg kan het stormen. Dan verliezen we dit hoogste Zijn misschien even uit het oog, omdat we mens zijn. En als we onszelf dat toestaan en ook dit loslaten, zal er vrede zijn.

Want de redding door Christus is volkomen. Daar kunnen we helemaal niets aan toevoegen. Door ons dit ten diepste te realiseren, zullen we ons veilig en geborgen in Hem voelen.

Inspiratie

“In naam van Jezus Christus kom ik tot je. In Hem zijn wij geschapen, de geesten van God, één met Hem, zoals de cellen van het lichaam één zijn met dat lichaam. Hij heeft jullie met Zichzelf omhoog getrokken uit de diepte, omdat jullie dat op eigen kracht niet kunnen. De mens heeft redding nodig, omdat hij de kloof tussen zichzelf en de onvoorstelbare heiligheid van God niet kan overbruggen, niemand uitgezonderd.

De val uit de hemel ligt aan deze kloof ten grondslag, maar deze uit zich ook in de dagelijkse misstappen van de mens. Want wie kan van zichzelf zeggen dat hij volmaakt en heilig is? Wie kan beweren dat hij verlicht is en de heiligheid van God verdient?

Er zijn talloze leraren die een andere weg dan Jezus wijzen, maar die is er niet. Iedereen heeft Zijn redding nodig, de redding die mogelijk werd door Zijn offerdood aan het kruis.

Doordat jullie één zijn met Hem, is Zijn overwinning jullie overwinning geworden. Zijn wonden zijn jullie genade geworden. Zijn veroordeling tot het kruishout is jullie vrijspraak.

Op het moment van Zijn dood openden de graven zich, het symbool van de bevrijding van de geestelijke doden, degenen die van God gescheiden waren. Hij bevrijdt mens en geest en voert jullie in de hoogste hemel.

Hij is verlosser, geloof dat, wees je dit bewust, dan ben je gered.

Wie er voor kiest zijn eigen redding te bewerkstelligen, zal in de cirkel van oordeel en schuld gevangen blijven zitten. Hij zal - als hij een goed mens is - zeker opklimmen in de hogere sferen van de geestelijke wereld. Hij is niet reddeloos verloren, zoals de kerken eeuwenlang hebben beweerd. Maar de hoogste hemel blijft onbereikbaar, omdat de toegang daartoe de erkenning van Jezus Christus als Heer vereist.

De verlossing door Jezus is volkomen, daar kan niets aan worden toegevoegd.

In Hem zijn jullie vernieuwd, ranken met Hem verbonden, de wijnstok in Wie alles volbracht is.”

Gebed

*Lieve God,
laat mij geloven in het Zijn dat in mij geboren is,
dat vrije Zijn waarin alles goed is
en waarin U aanwezig bent.
Dat ik erop mag vertrouwen
dat ik hier niets aan toe hoeft te voegen,
maar dat ik deze liefde er alleen maar hoeft te laten Zijn.
Want door zo op U gericht te zijn,
ben ik bevrijd van de banden
die mij voorheen nog gevangen hielden
en waar ik een slaaf van was.
U maakt mij vrij en daar dank ik U voor.
Laat mij stil zijn en rusten in dit goddelijk Zijn.
Dan heb ik vrede en is het volbracht.
Amen.*